

Spørgsmål 3:

Med hvilken begrundelse forlanges ikke al olie og kondensat (bortset fra undtagelser efter stk. 3) ilandført i Danmark gennem rørledningen, når der dog er tilslutningspligt?

Vil i praksis al olie og kondensat blive transporteret i rørledningen på grund af økonomiske forhold?

Vil det ikke være hensigtsmæssigt med en lovbestemmelse for krisituationer, hvor økonomiske relationer og forudsætninger ikke kan forudsættes at holde?

Svar:

Ved udformningen af bestemmelsen i § 2, stk. 1, er der taget hensyn til på den ene side Danmarks internationale forpligtelser og på den anden side interessen i en i transport- og miljømæssig henseende fordelagtig ilandføringsmetode. Det må i praksis forventes, at lovforslagets udformning vil bidrage til, at Danmarks forsyningsmæssige interesser tilgodeses på betryggende måde.

Rørledningsanlæg kan sammenlignet med lastebøjesystemer karakteriseres ved at have relativt store anlægsinvesteringer og relativt lave driftsomkostninger. Dette forhold afspejler sig også i lovforslagets § 3, stk. 1, og herved vil der selvsagt ligge et incitament til at benytte rørledningen til ilandføringen af hele produktionen.

Allerede i henhold til lov nr. 236 af 6. juni 1968 om forsyningsmæssige foranstaltninger kan energiministeren, hvis der på grund af internationale forhold er opstået – eller udsigt til at der vil opstå – mangel på energiråstoffer, med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets energibeholdninger i det omfang, det skønnes påkrævet.

I henhold til lov nr. 208 af 24. juni 1972 om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter kan energiministeren til opfyldelse af internationale forpligtelser fastsætte bestemmelser om, at den, der importerer eller her i landet fremstiller mineralolie og mineralolieprodukter, skal opretholde mindstebeholdninger af disse varer.

Jeg finder det på denne baggrund ikke nødvendigt med en særlig bestemmelse i dette lovforslag med henblik på krisituationer.

Spørgsmål 4:

Vil energiministeren oplyse, hvilke Nordsø-lande der har rørledninger ejet 100 pct. af staten?

Vil ministeren samtidigt redegøre for, hvordan ejerforhold til de eksisterende Nordsø-olierørledninger er?

Svar:

Der synes ikke at være Nordsø-lande, der har olierørledninger ejet 100 pct. af staten. Derimod kendes statslig medejendomsret til rørledninger i flere Nordsø-lande.

Den norske stat har igennem statsselskabet Statoil og Norsk Hydro, der er 51 pct. stats-ejet, medejendomsret på op til 54 pct. i alle rørledninger til ilandføring af olie og gas fra norske felter. Igennem BNOG, British Gas Corporation og BP har den engelske stat varierende grader af medejendomsret i de fleste rørledninger på engelsk kontinentalsokkel. Den hollandske stat har igennem Dutch State Mines 40 pct. medejendomsret i rørledninger på den hollandske sokkel.

De fleste eksisterende rørledninger i Nordsøen til ilandføring af olie og gas ejes og drives af de samme selskaber, som deltager i indvindingen af olien og gassen fra felterne. En undtagelse herfra er rørledningerne fra Ekofisk til henholdsvis Emden og Teeside. Disse drives af transportaktieselskabet Norpipe A/S, hvori Statoil, som ikke deltager i indvindingen på Ekofisk-feltet, ejer 50 pct. af aktierne.

Spørgsmål 5:

Vil energiministeren oplyse, i hvilke andre lande brugere af en olierørledning ud over dækning af alle omkostninger betaler:

1. En procentdel af den gennemstrømmende olie i nettoprofit?
2. En procentdel af den olie, der produceres fra de til olierørledningen tilsluttede felter, uanset om rørledningen benyttes til transport af al olien?

Svar: